

X ve prepisano

J. Kržišník
z Luže

^{uhrad}
[„ J. Kržišník, v Lušici na Jomajském,
fara St. Lenantska “]

NB: Lušica = Luša (v Thofjelostich knihách)
V. Vokosil

~~XXXX~~ Národne písní.

v Lurici na Gorenjskem
fara. št. Lenartova.

~~XXXX~~ I.

nabral J. Rejček.

Pámet, pámet lépa j' réč;

Le Rdór jo imà, ta Rěj veljá.

Tud' jěst ~~son~~ jo iméla děklica,

Pa ~~son~~ ^{son} jo zgebila révica.

Pádla ~~sem~~ ^{son} van vėlík gréh,

Van vėlík gréh, naglávni gréh.

Bolí me tūd' mojě' srcé

Yn me bó vse mōje dni.

Pěrsū jě Ljud pod škence,

Totikov jě na pōlkence.

Děkle mōje, gōri vstan'

"Za 'nó besédo al' pa dvě?"

Test ná bom gôri vstájala,
Ne tibi ^{son} ~~sem~~ ódgovárjala (= á'tret dajala).

Včerej ~~sem~~ ^{son} per spôvdi b'la
Pred tèm božjim naměstnikam.

Lá pokóro mi je dav,
An potnosťter mi je dav.

K' ga trikrát ómolila bom,
Potèm pa prèc umrela bom."

Lúdvik sè je prèc podáv,
Dôl' je léget in raspáv.

Kó potèm se prebèdi,
Že ~~za~~ z' úsem trém ukòp zgoní.

Hítro, hítro kékej gré,
Dèkle že mrtvá leží.

Mrtváški gvañt ~~ji~~ sláćijo
In bélega obláćijo.

Vkól' nje' so stáli ángelci
Pa tuđ' Marija z Jezusam.

Na róc' i iméla přstan zlát,
Na gláv' na Króno lé'z zlatá.

†. Pastirská.

(dvogovor)

"Damú ženímo!"

"" Kogá 'mo dělál'?"

"Čéně 'mo tovřěl."

"" Kám ih 'mo dal'?"

"Na želězne vrata."

"" Kí so tiste vrata?"

"Skérca ih i posékala."

"" Kí j' tista skérca?"

"V přisce j' padla."

"" Kí j' tist' přisce?"

"Tič'ca ga j' porobala."

"Ki' j' tista tič'ca?"

"Na grm i sêdka."

"Ki' j' tist grm?"

"Kôza ga j' objédlá."

"Ki' j' tista kôza?"

"Vovk jo j' snédû."

"Ki' j' tist vovk?"

"Mêdvéd ga j' požérû."

"Ki' j' tist mêdvéd?"

"V hôsto j' dêru."

"Ki' j' tista hôsta?"

"Pogoréla je."

"Ki' j' tist pepér?"

"U vódo j' padu."

"Ki' j' tista vóda?"

"Mórcêk so jo popil, so šlô
čez njo, so rjul: "Pujs, pujs, ti mal'
môje drist'ce pokûs'!"

~~XIII.~~

Plétno je na svét',
Lúštno je živét';
Kámer prídem, sem vesel, de začnem pět'.
Môj'ga pětja glás
Děla krátke čas,
Poslušajte, l' je za vas.

Plétno je spomlád':
Sliš'mo ptičke pět'.
Ône nas učé, kôk môr'mo živét'.
Hval'jo stvárniku
Zá vse, kar jim dá,
Mí ga môr'mo tud' za vse.

Plétno je po lét':
Vid'mo rež' cvedét',
Trávonke kosít', ~~er~~mêna pólja zét'.
Zdey pa več na vém,

Pa k ženjicam grém,
Tam na spe brusim jém.

Flétno je jesén':
Vid'mo jějdo cvět',
Rmêne hruške jěst', vrděče jabka trest.
Lé' ta jějdo cvět',
Daje čel'cam méd,
Lrno je pa naša jěd.

~~X~~ IV.

Sólnce mi dōli gré,
Lín'ca mi svēti že,
Jest bom pogruntat' šov.
Sōje deklē.

Mě gruntej ál' pa nē,
Jest nésere več deklē.
Sinka bom zibkala,
Jókala sē.

"Sínka bös zibkálá,
Yest böm na vāhtí stāv,
Tí se bös jōkálá,
Yest se 'm smejdāv.

X IV.

"Oj síjaj, síjaj, sošuce!

Oj sónce rúmeno!"

"Káko böm síjalo,

Kér son silno žalostno."

Tidralalalalalom

"Ko zjutrej gōri grém,

Me dēkle kōvnejo:

Bi rade se ležale,

Ča vstāti mōrajo.

Tidrala

Ko opōvne gōri grém (??),

Me hlapi kōvnejo:

Bi radi v sēnc' ležali

Ča délat' mōrajo

Tidrala

Ko zvečer zódi grém,
Pastirci jókajo;
Bi radi dómu gnali,
Da ž'vin'ce némajo.

Tidrala

~~XVI.~~

Tomáží ! Tomáží !

Kam Krevčás ?

"V Doléjno vas

Do m par Klobas."

Kdo ih bo jedú ?

"Sam Tomáží."

~~XVII.~~ Pastírska.

"Damú ženímo !"

"Koga mo délal' ?"

"Žabe mo rézal'."

"Kdo ih bo jedú ?"

Tíot, ké bi narpred zobé' pokazov.

(Zdaj tiščé ustnice skupaj in se reže drug
drugemu, da bi ga spravili, da bi se smejal
in pokazal zobé'.)

~~VIII~~. Adam i Eva.

Ko Adam se ankat iz spanja zbeši,
Év'ca zagléda, se milo smeji.

trala, tralalala...

Od sám'ga veselja ne vé kaj imá,
Za rók'co jo prime, jo v senco pehá.

trala...

Ko Év'ca se ankat sprehájat' i šla,
Pa Kača peklenška na drévu je blá.

trala...

Ta Kača peklenška i rékla takó:
"Zakaj pa ne jesta od tega sadu?"

trala...

Le jejta, le jejta od tega sadu,
Sej bošta postála enaka bogú.

trala...

Év'ca ga odbrga, Adamu ga dá,
Takó sta grésila na ankat oba. trala...

Oh, Adam, oh Adam, kaj bo pa zdéj?
Zaprta so vrata v nebeski rej. trala.

XIX.

Sam pobič le star se le sedemnajst let,
Ja césar me vóce k sovdátam imét'.

Me vóce le imet, me noče pustit',

Deklétam na žalost storit'.

Ja vzév bom slovó

Od fare, od zgonóv

Ker jih več slišov na bom.

Ja vzev bom slovó, ja vzev bom slovó,

Ja de' se nikdar^{goli} sakó.

Ja vzév bom slovó

Od fantov, deklét,

Ker jih več vidū na bom.

Ja vzév bom slovó, ja vzev bom slovó,

Ja de' se nikdar^{loli} sakó.

V Kosarno sem sen pèrsū Korajžen, vesév,
Lój gver ~~sen~~ zagledov, sen jokat' začév,
Sen jokat' začév, sen jokat' začév,
Lój gver sen u róke sprejév.

Ůčka in mati' prov žalostni so,
Ker vid'jo fantiča sprēoblečēnega.
Sprēoblečēnega, zaváhtanega,
Ker sprajan nīkīl^{el}ar vėi na bō'.

~~X.~~

To cēsti gré an stari' mōž,
Na ram' pa nēse strgan Koš,
Na ram' pa nese strgan Koš.

Pa srečōv ga je šōštar mlad,
Poprašōv ga b' bīv srēno rad:

„ Al' nēsēš šīlo al' smolō,
Al' nēsēš v Koš' sojō' ženō? ”

„ Ne nesem šīlo ne smolō,
Al' nesem v Koš' sojō' ženō. ”

„ Nī hōšla dōma kuhati,
Pa mōre s Koša kukati. ”

„Ni hot'la Ióma délati,
Pa móre z' Roša gledati.

„Ni hot'la Ióma vinca pit,
Pa móre v Rošu siho bit'.

„Ce jo v Febfanci ne predám,
Pa jo na Dunej poceprám.

Ponésu jo' bóm dol' na most
Pa vrgu jo' bóm dol' čez most.

Ženà jo'd mostam rohotá,
Moz' pa' na mǎstě Krohotá.

„O ljub', spretljub', o ljub' moj moz',!
Kakó j' bla luštno v šoj'mu Kóš'!“